

kendskab til indholdet af de registrerede oplysninger, fremsætte begæring herom over for sin læge, der herefter rekvirerer oplysningerne hos den registreringsansvarlige myndighed med henblik på at videregive oplysningerne til den registrerede. Videregivelsen sker efter bestemmelsen i § 13, stk. 2, jfr. bemærkningerne hertil nedenfor.

Begrundelsen for denne særregel er, at helbredsoplysninger optaget i et register ofte er vanskelige at forstå uden en nærmere forklaring fra en læge, og at det undertiden vil kunne være til direkte skade for patienten at få kendskab til de registrerede oplysninger. En bedømmelse af, i hvilket omfang en patient uden risiko kan blive gjort bekendt med de registrerede oplysninger, vil ikke sjældent kræve, at lægen har en personlig og aktuel kontakt til patienten på tidspunktet, hvor oplysningerne ønskes udleveret. Begæringen kan rettes til en privat praktiserende læge eller den læge, der har foretaget behandlingen på vedkommende sygehus.

Efter *stk. 3* har den registrerede ikke krav på registerindsigt, hvis hans interesse i at få kendskab til oplysninger findes at burde vige for afgørende hensyn til offentlige eller private interesser. Bestemmelsen er enslydende med offentlighedslovens § 10. Indskrænkning i den registreredes adgang til at blive gjort bekendt med oplysninger, der vedrører ham selv, kan efter denne bestemmelse kun ske på grundlag af en konkret afvejning af de modstående interesser. Afvejningen må foretages for hver enkelt oplysning for sig med den virkning, at den registrerede, såfremt sådanne hensyn kun gør sig gældende for en del af oplysningerne, skal gøres bekendt med de øvrige oplysninger, jfr. *stk. 3, 2. pkt.* Bestemmelsen giver ikke adgang til generelt at undtage bestemte registre eller bestemte typer oplysninger, jfr. herom nedenfor.

I afvejningen indgår på den ene side „den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne“. Hermed sigtes ikke blot til den registreredes interesse i kendskab til oplysningerne i forbindelse med overvejelser om indbringelse af en sag, hvori de registrerede oplysninger indgår, for domstolene, højere administrativ myndighed eller ombudsmanden, men også hans interesse i at kunne kontrollere oplysningernes korrekthed med henblik på en myndigheds anvendelse af disse i fremtidige sager m. v.

På den anden side indgår i afvejningen „afgørende hensyn til offentlige eller private interesser“. Med anvendelsen af ordet „afgørende“ er det tilkendegivet, at oplysning kun kan nægtes, hvor der er nærliggende fare for, at privates eller det offentliges interesse vil lide skade af væsentlig betydning. „Pri-

vate interesser“ omfatter i overensstemmelse med fortolkningen af offentlighedslovens § 10 også hensynet til den registrerede selv.

Efter *stk. 4, 1. pkt.*, gælder reglen om registerindsigt efter *stk. 1* og *2* ikke, hvis registeret udelukkende er oparbejdet med henblik på at foretage statistiske uddrag. Registere, der ikke blot er indrettet til at producere statistiske opgørelser f. eks. til planlægningsformål, men som tillige anvendes til administrative eller andre operative formål, er ikke omfattet af undtagelsen. Undtagelsen har derfor praktisk taget kun betydning for registre, der føres af Danmarks Statistik. Baggrunden for undtagelsen er bl. a., at de registrerede ikke har reel interesse i at kontrollere oplysningerne, når de ikke benyttes som grundlag for administrative afgørelser vedrørende de enkelte personer. Undtagelsen er endvidere begrundet i økonomiske og sikkerhedsmæssige hensyn. Statistikregistre er normalt ikke opbyggede med sigte på at fremfinde oplysninger om de enkelte personer, og det vil derfor ofte være forbundet med meget store omkostninger at efterkomme anmodninger om registerindsigt. Såfremt der gennemføres en adgang til indsigt i statistikregistre, må man af praktiske og økonomiske grunde indrette registrene således, at besvarelser kan ske maskinelt ved udskrivning af alle oplysninger vedrørende den enkelte person. Netop herved opstår der imidlertid et sikkerhedsproblem. Så længe systemerne ikke er indrettet på søgning af enkeltpersoner, repræsenterer registrene ikke tilnærmelsesvis en sikkerhedsrisiko som de administrative systemer. Det forhold, at der ikke er egen-acces til statistikregistre, betyder ikke, at myndighedernes statistiske virksomhed er unddraget offentlighed, idet den sag hos vedkommende myndighed, der omhandler registerets oprettelse m. v., normalt er omfattet af offentlighedslovens § 1. Der henvises i øvrigt til bestemmelsen i forslaget § 20, *stk. 3*.

Efter *stk. 4, 2. pkt.*, kan der endvidere i særlige tilfælde for bestemte registre fastsættes undtagelser fra eller begrænsninger i retten til at få oplysninger efter *stk. 1*.

Bestemmelsen sigter navnlig på de tilfælde, hvor offentlige interesser generelt vil lide skade, hvis der er en almindelig adgang til registerindsigt. Som eksempel kan nævnes registre, der oprettes af politiet i efterforskningsøjemed. Bestemmelsen forudsætter endvidere at kunne anvendes i tilfælde, hvor en registerindsigt generelt vil kunne være til skade for de registrerede. En ubegrænset egen-acces kan medføre, at de registrerede personer i særlige situationer presses til også at bruge deres ret. F. eks. ville arbejdsgivere så kunne kræve, at en ansøger forud for